

การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง ‘ไม่เจ็บ ไม่โต’

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED ‘GROWING PAINS’

พชร จิระวุฒิกุล

PATCHARA JIRAWUTIKUL

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง ‘ไม่เจ็บ ไม่โต’

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED ‘GROWING PAINS’

พชร จิระวุฒิกุล

PATCHARA JIRAWUTIKUL

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง 'ไม่เจ็บ ไม่โต'
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED 'GROWING PAINS'

นักศึกษา นางสาวเพชร จิระวุฒิกุล
รหัสประจำตัว 62020360
หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา การถ่ายภาพ
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ อาจารย์วิรุจน์ ชิตเดชะ

()

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่...16...เดือน...พฤษภาคม...พ.ศ....2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง ‘ไม่เจ็บ ไม่โต’ FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED ‘GROWING PAINS’
นักศึกษา	นางสาวพร จิระวุฒิกุล
รหัสประจำตัว	62020360
หลักสูตร	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์	อาจารย์วิรุจน์ ชิตเดชะ

บทคัดย่อ

การจบมหาวิทยาลัยเป็นช่วงที่ทุกคนต่างหวาดกลัว เพราะเป็นช่วงที่ชีวิตการเป็นผู้ใหญ่กำลังเริ่มขึ้นอย่างเต็มตัว ข้าพเจ้าเองนั้นจึงได้หันกลับไปมองช่วงชีวิตวัยเด็กของข้าพเจ้าเอง โดยข้าพเจ้าได้เปรียบเสมือนเป็นการดูละครย้อนหลังในทุกๆช่วงอายุของข้าพเจ้า ในวัยเด็กของข้าพเจ้าได้มีหลายเหตุการณ์ที่ได้สร้างบาดแผลให้ข้าพเจ้า ซึ่งถึงแม้ในบางบาดแผลได้มีการเยียวยาแล้ว แต่ก็ยังคงมีอีกหลายบาดแผลที่ยังสร้างผลกระทบให้ข้าพเจ้ามาจนถึงทุกวันนี้ จึงทำให้ข้าพเจ้าได้มีแรงบัลดาลใจที่จะสร้างสรรค์ผลงานออกมา

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้คนตระหนักถึงการกระทำที่ส่งผลต่อจิตใจของเด็ก ครอบครัว เป็นสังคมที่ใกล้ที่สุดของเด็ก การที่เด็กอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม สิ่งเหล่านั้นสามารถส่งผลกระทบต่อจิตใจต่อเด็กได้ เพราะฉะนั้นหากเด็กไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่หรือการทำความเข้าที่ถูกต้อง อาจเกิดผลกระทบระยะยาวเรื่องจริงได้ อีกทั้งข้าพเจ้ายังถ่ายทอดแรงบัลดาลใจเรื่องราววัยเด็กของข้าพเจ้าเอง ทั้งความเครียด สภาพแวดล้อมในครอบครัว และความรู้สึกต่างๆมาสู่ผลงาน

ศิลปนิพนธ์ได้เลือกนำเสนอออกมาในรูปแบบของโรงละครเวที เปรียบเสมือนการนั่งดูละครเรื่องหนึ่ง และมีตัวข้าพเจ้าเองเป็นผู้ชม อีกทั้งยังเป็นการนำคำพูดที่ว่า ‘เรื่องจริงยิ่งกว่าละคร’ มาใช้เพราะไม่ว่าจะเป็นละครประเภทไหน ต่างก็มีเค้าโครงมาจากชีวิตจริง

การอัดขยายภาพจะมีขนาด 16 x 20 นิ้ว จำนวน 16 ภาพ โดยเทคนิคพิเศษคือการนำภาพไปตัดต่อในโปรแกรม Photoshop แล้วนำประกอบรวมเป็นภาพใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินนิพนธ์ชิ้นนี้ไม่อาจสำเร็จลุล่วงได้หากปราศจากตัวข้าพเจ้าเอง หากปราศจากคำแนะนำ ความช่วยเหลือ และน้ำใจจากผู้คนรอบตัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงมาขอขอบคุณบุคคลดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณอาจารย์วิรุณันท์ ชิตเดชะ อาจารย์ที่ปรึกษาผู้คอยให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่ดี โดยถึงแม้ข้าพเจ้าเองอาจไม่ได้ใช้เวลาในการปรึกษามากนักหรือสร้างเรื่องประหลาดใจให้อาจารย์อยู่บ่อยครั้ง แต่ก็ขอขอบคุณอาจารย์ที่ยังสามารถให้คำแนะนำในมุมมองต่างๆ ที่สามารถทำให้ข้าพเจ้ามีแรงผลักดันในการทำงานจนเสร็จสิ้นชิ้นงาน

ขอขอบคุณอาจารย์สาขาวิชาการถ่ายภาพทุกท่าน สำหรับทุกคำแนะนำ คำติชม ที่ทำให้ข้าพเจ้าสามารถนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขผลงานให้ดีขึ้นได้

ขอขอบคุณเหล่ามิตรสหาย อาทิตย์ ตะวัน แป้ง ที่คอยให้กำลังใจกันและกัน อาทิตย์ที่คอยช่วยเรียบเรียงเรื่องราวและองค์ประกอบภาพ ตะวัน ผู้ยินดีที่จะเป็นแบบให้ และแป้ง ที่คอยจัดไฟและคอยดูภาพรวมให้ ทั้งนี้ยังต้องขอบคุณมิตรสหายท่านอื่นที่ได้มาให้ความช่วยเหลือกับศิลปินนิพนธ์ชิ้นนี้ ทั้งแพรว ธีระ เอส นั้บมุกและโซดา ข้าพเจ้าได้ซึ่งใจและขอบคุณสำหรับทุกอย่างที่ผ่านมา

สุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณครอบครัวที่คอยสนับสนุนทั้งในเรื่องการเงินและกำลังใจ และที่สำคัญคือเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดศิลปินนิพนธ์ชิ้นนี้ขึ้นมา ซึ่งถึงแม้ในอดีตอาจเกิดเรื่องราวมากมายทั้งดีและร้าย แต่ครอบครัวก็ยังเป็นส่วนหนึ่งในกำลังใจของข้าพเจ้า

และขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องกับศิลปินนิพนธ์ หากขาดผู้ใดไป ศิลปินนิพนธ์ชิ้นนี้ไม่อาจสำเร็จลุล่วงได้

พชร จิระวุฒิมิกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 แนวคิด	1
1.4 แรงบันดาลใจ	2
1.5 รายละเอียดเทคนิค	2
1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
1.7 คุณค่าของผลงาน	2
1.8 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดและวิธีการแก้ไข	3
บทที่ 2 ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน	4
2.1 Childhood Trauma บาดแผลทางใจในวัยเด็ก	4
2.2 Toy Theatre	7
2.3 ข้อมูลศิลปิน	9
2.4 Case study	19
บทที่ 3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	21
3.1 ขั้นตอนการวางแผนงาน	21
3.2 ขั้นตอนการเตรียมงาน	21
3.3 ขั้นตอนการถ่ายทำผลงาน	29
3.4 ขั้นตอนการเลือกภาพ	30
3.5 การตกแต่งภาพ	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

บทที่ 4 ผลงานจริง	35
บทที่ 5 บทสรุป	51
5.1 สรุปผลการทำงาน	51
5.2 ปัญหาในการทำงานและวิธีการแก้ไข	51
5.3 ข้อเสนอแนะ	51
5.4 ประโยชน์ที่ได้รับ	52
บรรณานุกรม	53
ประวัติผู้วิจัย	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 THÉÂTRE FRANCAISE (1866)	7
ภาพที่ 2 SHEET NUMBER 1028 SCENERY AND FIGURES (1900)	7
ภาพที่ 3 THÉÂTRE des MARIONNETTES	8
ภาพที่ 4 Toy Theatre	8
ภาพที่ 5 Loretta Lux Self-Portrait	9
ภาพที่ 6 Isabella (2001)	11
ภาพที่ 7 Hidden Rooms 2 (2001)	11
ภาพที่ 8 The Walk (2004)	11
ภาพที่ 9 Sasha and Ruby 3 (2008)	11
ภาพที่ 10 Patty Carroll	12
ภาพที่ 11 Planty (2014)	13
ภาพที่ 12 Chair Woman 1 (2022)	13
ภาพที่ 13 Firey (2018)	13
ภาพที่ 14 Agent Orange (2022)	13
ภาพที่ 15 Mark Ryden	14
ภาพที่ 16 Anatomia (2014)	16
ภาพที่ 17 Fountain (2003)	16
ภาพที่ 18 The Parlor (2012)	17
ภาพที่ 19 Dancing Marie #4 - The World is My Stage	18
ภาพที่ 20 Original version	18
ภาพที่ 21 Altered version	18
ภาพที่ 22 Original version	19
ภาพที่ 23 Edited version	19
ภาพที่ 24 ภาพร่าง	20
ภาพที่ 25 นางแบบคนที่ 1	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่ 26 นางแบบคนที่ 2	22
ภาพที่ 27 นางแบบคนที่ 3	23
ภาพที่ 28 นายแบบ	23
ภาพที่ 29 นางแบบคนที่ 4	24
ภาพที่ 30 ชุดลูกตอเด็ก	25
ภาพที่ 31 ชุดลูกตอโต	26
ภาพที่ 32 ชุดพ่อ	26
ภาพที่ 33 ชุดแม่	27
ภาพที่ 34 ชุดปีศาจ	27
ภาพที่ 35 หน้ากาก	28
ภาพที่ 36 ถุงกระดาษ	28
ภาพที่ 37 เติงของเล่น	28
ภาพที่ 38 ภาพตัวอย่างการถ่ายผลงาน	29
ภาพที่ 39 ภาพตัวอย่างการถ่ายผลงาน 2	29
ภาพที่ 40 ภาพตัวอย่างการเลือกภาพ	30
ภาพที่ 41 ส่วนประกอบในการสร้างฉาก	31
ภาพที่ 42 ฉากก่อนการปรับแต่ง	32
ภาพที่ 43 ฉากหลังการปรับแต่ง	32
ภาพที่ 44 ก่อนและหลังนำพื้นหลังออก	33
ภาพที่ 45 ก่อนการปรับแต่ง	33
ภาพที่ 46 หลังการปรับแต่ง	34
ภาพที่ 47 My family	35
ภาพที่ 48 My family 2	36
ภาพที่ 49 My family 3	37
ภาพที่ 50 24/7 nap	38
ภาพที่ 51 Alone	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่ 52 Alone 2	40
ภาพที่ 53 From the dark	41
ภาพที่ 54 Into the void	42
ภาพที่ 55 Panic room	43
ภาพที่ 56 Rendezvous	44
ภาพที่ 57 De ja vu	45
ภาพที่ 58 Voices	46
ภาพที่ 59 Hope	47
ภาพที่ 60 Hope 2	48
ภาพที่ 61 To be continue	49
ภาพที่ 62 Reunited	50

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ที่มาของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้มาจากการเรียนปีสุดท้ายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าปี 4 เป็นปีที่ การเป็นเด็กของเรากำลังจบลงและก้าวสู่การเป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มตัว เหมือนกับกับการนั่งเปิดดูละครย้อนหลัง เกี่ยวกับตนเอง ข้าพเจ้าได้เห็นกลับมาองการเติบโตที่ผ่านมาตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน ในวัยเด็กของข้าพเจ้า ครอบครัวของข้าพเจ้ามีการใช้ความรุนแรงและความกดดันหลายอย่าง และเนื่องจากขาดพูดคุยทำความเข้าใจ และการเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ ทำให้ข้าพเจ้ามีความเครียดและอารมณ์ที่ไม่มั่นคงตั้งแต่เด็ก สิ่งนี้จึงกลายเป็น บาดแผลทางใจของข้าพเจ้ามาตลอด แต่ในปัจจุบันข้าพเจ้ารับการรักษาและการทำความเข้าใจมากขึ้น ด้วย เหตุนี้ทำให้ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานออกมาในรูปแบบของโรงละครและเป็นเรื่องราวของเติบโตโดยมี บาดแผลทางใจ เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงความสำคัญของจิตใจเด็ก

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อถ่ายทอดแรงบันดาลใจจากเหตุการณ์ในวัยเด็กมาสร้างสรรค์เป็นผลงานภาพถ่าย
- 1.2.2 เพื่อนำเสนอผลงานในรูปแบบของโรงละคร โดยใช้เทคนิคการตัดต่อผ่านโปรแกรม
- 1.2.3 เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงความสำคัญของจิตใจเด็ก รวมไปถึงผลกระทบที่มีต่อเด็ก

1.3 แนวคิด

‘บาดแผลทางใจในวัยเด็ก (Childhood Trauma)’ เป็นการพูดถึงการมีบาดแผลทางใจในวัยเด็กที่ไม่ได้รับการดูแลและแก้ไข ทำให้การเติบโตมีความเครียด อุปสรรคและความไม่มั่นคงทางอารมณ์

1.3 แรงบันดาลใจ

ในผลงานนี้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากวัยเด็กของข้าพเจ้า ในวัยเด็ก มีหลายบาดแผลทางใจที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์และรับมือไม่ไหว ทำให้ข้าพเจ้าเป็นโรควิตกกังวลและมีความเครียดในเรื่องเล็กน้อย แต่เมื่อข้าพเจ้าได้รับการรักษา ทำให้ข้าพเจ้ามีมุมมองที่ต่างจากเดิม

1.5 รายละเอียดเทคนิค

เป็นการนำภาพถ่ายมาตัดต่อโดยใช้โปรแกรม Photoshop โดยจะใช้บรรยากาศของโรงละคร มาตัวดำเนินเรื่อง และอัดลงแผ่นอะคริลิกสำหรับการนำเสนอ ในขนาดของภาพคือ 16"x 20" นิ้ว จำนวน 16 ภาพ

1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

- 1.6.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบาดแผลทางใจในวัยเด็ก เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างผลงาน
- 1.6.2 ศึกษาข้อมูลและรูปแบบของโรงละครที่จะนำมาใช้สร้างผลงาน
- 1.6.3 เรียบเรียงเรื่องราวและออกแบบภาพร่าง
- 1.6.4 ถ่ายภาพและนำมาตัดต่อ

1.7 คุณค่าของผลงาน

- 1.7.1 เพื่อให้ตระหนักถึงการเลี้ยงดูบุตรเมื่อพร้อมและอย่างถูกต้อง
- 1.7.2 เพื่อสะท้อนถึงผลกระทบของบาดแผลทางใจในวัยเด็กที่ไม่ได้รับการเอาใจใส่จากผู้ปกครอง
เท่าที่ควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดและวิธีการแก้ไข

คาดว่าจะเป็นเรื่องการจัดสรรเวลาเนื่องจากต้องออกแบบโรงละครและต้องถ่ายภาพเพื่อนำมาตัดต่อ
วิธีแก้ไขคือเริ่มออกแบบและลงมือทำตั้งแต่ขั้นตอนการหาข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 Childhood Trauma (บาดแผลทางใจในวัยเด็ก)

“The experience of an event by a child that is emotionally painful, or distressful, which often results in lasting mental and physical effects.”

จากคำกล่าวข้างต้นโดยสถาบันสุขภาพจิตแห่งชาติหรือ National Institute of Mental Health (NIMH) ได้อธิบายบาดแผลทางใจในวัยเด็กไว้ว่าเป็นประสบการณ์ของของเด็กที่มีความเจ็บปวดทรมานทุกข์ทรมานทางจิตใจ ซึ่งมักจะส่งผลทางจิตใจและร่างกายในระยะยาว หรือจะเป็นเหตุการณ์ที่เด็กได้ประสบพบเห็นหรือได้ยินสิ่งต่างๆที่เป็นในเชิงขมขู่หรือเสี่ยงให้เกิดอันตราย ซึ่งในแต่ละเหตุการณ์ก็จะแตกต่างกันออกไปแล้วแต่บุคคล

สาเหตุของการเกิดบาดแผลทางใจสามารถเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ เช่นจากครอบครัวหรือจากสังคมรอบตัว โรงเรียน รวมไปถึงเหตุการณ์ที่มีผลต่อจิตใจ เป็นต้น

พฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่เป็นสาเหตุ ได้แก่

- การถูกละเลย
- การถูกกลั่นแกล้ง
- การใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว
- การสูญเสียบุคคลที่รักอย่างกะทันหัน
- การถูกทารุณกรรม
- อุบัติเหตุร้ายแรง
- การถูกล่วงละเมิด
- สงคราม

ทั้งนี้ยังคงมีสาเหตุอื่นๆอีกเช่น การมีผู้ปกครองใช้สารเสพติดและแอลกอฮอล์หรือการมีผู้ปกครองมีประวัติเป็นผู้ป่วยจิตเภท และรวมไปถึงสถานะทางการเงินที่ขัดสน ทั้งนี้ถิ่นที่อยู่อาศัยก็สามารถเป็นสาเหตุได้ เช่น เพื่อนบ้าน ผู้คนในหมู่บ้าน เป็นต้น

โดยสาเหตุเหล่านี้เมื่อได้เกิดขึ้นจะมีอิทธิพลต่อเด็กมาก เพราะเมื่อเกิดเหตุการณ์ซ้ำหรือมีตัวกระตุ้นที่ทำให้นึกย้อนถึงเหตุการณ์ จะสามารถทำให้เด็กรู้สึกที่จะอยากหลีกเลี่ยงหรือการเผชิญหน้าปัญหานั้นโดยตรงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาการของเด็กที่มีบาดแผลทางจิตใจ ได้แก่

- หวาดกลัว วิดกกังวล ซึมเศร้า
- เห็นค่าของตัวเองต่ำ (Low self-esteem)
- อาหารการกินเปลี่ยน
- เข้ากับเด็กในวัยเดียวกันได้ยาก
- อารมณ์ฉุนเฉียว รุนแรง โมโหง่าย
- ขาดสมาธิ นอนไม่หลับ
- มีอาการปวดหัวหรือปวดท้อง
- หลีกเลี้ยงผู้คน

ผลกระทบของแต่ละบุคคลจะต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับกรณีและสภาพแวดล้อมต่างๆ ในเด็กบางคนอาจสามารถฟื้นฟูจากเหตุการณ์นั้นได้ด้วยตนเองอย่างรวดเร็วหรือบางรายอาจจะเห็นผลกระทบแค่ในระยะสั้น โดยจะสามารถมีผลกระทบได้ดังนี้

1. **ปัญหาการเรียนรู้** - เนื่องจากวัยเด็กเป็นช่วงที่กำลังเริ่มเรียนรู้ และเมื่อเด็กเกิดความเครียดที่มากเกินไป ทำให้ไม่สามารถมีสมาธิในการเรียนได้และมีผลกระทบต่อระบบความจำอีกด้วย
2. **ปัญหาการเข้าสังคม** - วัยเด็กเป็นวัยที่เริ่มการเรียนรู้การเข้าหาและอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทำให้อาจจะกลัวการเข้าหาและพยายามหลีกเลี่ยงการอยู่ร่วมกับผู้อื่น
3. **การใช้สารเสพติด** - หากไม่ได้รับการแก้ไขตั้งแต่เริ่มและเมื่อเด็กเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น อาจมีการเริ่มใช้สารเสพติดเพื่อเป็นทางออกของปัญหา
4. **ความผิดปกติทางจิตเวช** - เช่น ภาวะป่วยทางจิตจากเหตุการณ์ร้ายแรง (PTSD), โรควิตกกังวล, โรคซึมเศร้า, โรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว (Bipolar) เป็นต้น
5. **ผลกระทบทางร่างกาย** - เมื่อสมองสะสมความเครียดมากเกินไป ความเครียดเหล่านั้นก็จะตอบสนองออกมาทางร่างกายเช่นในบางกรณีอาจมีโรคหัวใจ, การหายใจบกพร่องเช่น การหายใจเร็วหรือมีอาการ Panic Attack, โรคเบาหวาน เนื่องจากลักษณะอาหารการกินที่เปลี่ยนไปและรวมไปถึงการฆ่าตัวตาย

ผลกระทบในระยะยาว

ในช่วงวัยเด็กเป็นช่วงที่สมองพัฒนามากที่สุด ทำให้สภาพแวดล้อมการเป็นอยู่และการอบรมที่ตีพิมพ์ต่อการพัฒนาของเด็ก และถ้าหากเด็กไม่มีสภาพแวดล้อมที่มั่นคงพอ อาจทำให้มีผลกระทบระยะยาวไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งในบางกรณีทำให้ยากที่จะสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติ ทำให้การพบแพทย์และได้รับการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ รวมไปถึงการแก้ไขอย่างถูกต้องมีผลอย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยกตัวอย่างเช่น

- การหลีกเลี่ยงปัญหาหรือการผัดวันประกันพรุ่ง
- ปัญหาสุขภาพจิต (PTSD, โรควิตกกังวล, โรควิตกกังวล เป็นต้น)
- ปัญหาการควบคุมอารมณ์ตนเอง
- กลัวการเข้าสังคมและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

ในปัจจุบัน การรักษามีหลากหลายรูปแบบ ทั้งการใช้ยาหรือการบำบัดพฤติกรรมและความคิด ในการรักษาของเด็กและผู้ใหญ่จะมีวิธีที่คล้ายกัน แต่ในกรณีของเด็กจะมีการเข้าหาที่ละเอียดอ่อน เพื่อสร้างความไวใจและให้ความรู้สึกที่ปลอดภัย จึงจะทำให้การรักษามีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยในการบำบัดพูดคุยกับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญจะมีการพูดคุยตรงไปตรงมาอย่างถี่ถ้วนและพูดคุยถึงสิ่งที่กระตุ้นความเครียด เพื่อหาวิธีการรับมือที่เหมาะสมและถูกต้อง ทั้งนี้นอกจากการพูดคุย ในขั้นตอนการรักษาจะรวมถึงการปรับพฤติกรรมในการใช้ชีวิตในแต่ละวัน เพื่อให้ความคิดและพฤติกรรมสอดคล้องกัน

ทุกคนย่อมมีบาดแผลทางใจในวัยเด็ก แต่ไม่ว่าจะเล็กน้อยแค่ไหน ความทุกข์ก็คือความทุกข์ ซึ่งหากปล่อยให้นานขึ้นจนเรื้อรังก็อาจจะทำให้ยากต่อการแก้ไข

ข้อมูลในเชิงเทคนิค

2.2 Toy Theatre

Toy Theatre หรือ Paper Theatre เป็นรูปแบบการจำลองของโรงละครขนาดเล็กที่เป็นที่นิยมในต้นศตวรรษที่ 19 ในทวีปยุโรป โรงละครของเล่นมักจะเป็นการพิมพ์ลงบนกระดาษแข็งและขายเป็นของที่ระลึกตามโรงละครโอเปร่าหรือโรงละครเพลงต่างๆ เพื่อให้ผู้คนสามารถประกอบได้เองที่บ้านและใช้แสดงให้กับสมาชิกครอบครัวและแขกของตน โดยจะมีทั้งเวที ฉาก ตัวละครและเครื่องแต่งกายต่างๆ

ภาพที่ 1 THÉÂTRE FRANCAISE (1866)
COLLECTION OF ERIC G. BERNARD
ที่มา : www.victoriana.com

ภาพที่ 2 SHEET NUMBER 1028 SCENERY AND FIGURES
(1900) by DON JUAN TENORIO
ที่มา : www.victoriana.com

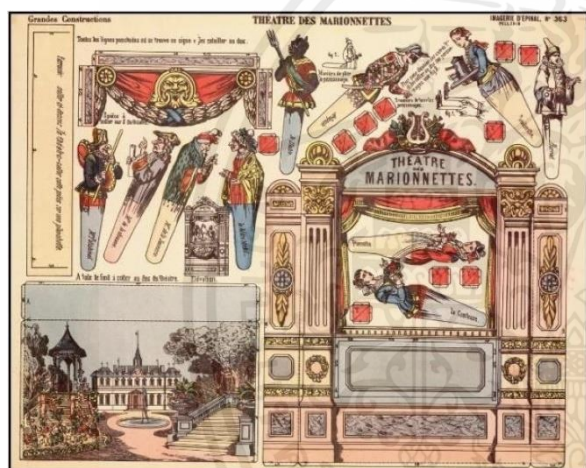
ในช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่ 19 เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในยุโรป ซึ่งในแต่ละประเทศก็มีชื่อเรียกต่างกันไป เช่น Juvenile Drama ในประเทศอังกฤษ, Papiertheater หรือ Kindertheater ในประเทศเยอรมันและออสเตรีย, dukketeater ในเดนมาร์ก, teatro de los niños or teatrillo ในสเปน และ théâtre de papier ในฝรั่งเศส

ฝ่ายบริหารของโรงละครคิดว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่เหมาะสมแก่การโฆษณาละครของพวกเขา โดยผู้พิมพ์จำหน่ายจะส่งศิลปินไปที่โรงละครเพื่อเก็บข้อมูลต่างๆของละครเช่น ภาพของฉาก เครื่องแต่งกาย รวมไปถึงการแสดงอีกด้วย ซึ่งฝ่ายบริหารก็ได้ให้กับที่นั่งฟรีศิลปินเหล่านี้ การละครในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 จะให้ความสำคัญกับความตื่นเต้นมากกว่าความจริงของเนื้อเรื่องหรือตัวละครต่างๆ ซึ่งทำให้การละครลักษณะนี้เหมาะกับการนำมาทำเป็นของเล่น แต่ในครึ่งหลังของศตวรรษที่ 19 ค่านิยมของการละครในทวีปยุโรปได้เน้นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ความสมจริง โดยเพิ่มความซับซ้อนให้กับเนื้อเรื่องและตัวละคร รวมไปถึงการใช้ฉากสามมิติธรรมดาเพื่อความสมจริง จึงทำให้ความสมจริงนี้ทำออกมาเป็นของเล่นได้ยาก ทำให้ค่านิยมละครเพื่อฝันเมื่อ 50 ปีก่อนล้ำสมัย รวมไปถึงโรงพิมพ์โรงละครของเล่นด้วยเช่นกัน

ต่อมา ถึงจะได้รับความนิยมน้อยลง แต่ค่านิยมของโรงละครได้ถูกประยุกต์มาใช้เป็นการออกแบบฉากในภาพยนตร์และสำหรับการ Mock up ผลงานในศิลปะ แต่เมื่อกลับมาเฟื่องฟูได้ไม่นาน ในช่วงปี 1950 โรงละครของเล่นก็ได้ถูกแทนด้วยเทคโนโลยีอย่างโทรทัศน์

ในปัจจุบัน โรงละครของเล่นได้มีการถูกประยุกต์ให้เข้ากับเทคโนโลยีปัจจุบัน รวมไปถึงเรื่องราวที่ใช้ในการแสดง อีกทั้งยังมีการจัดเทศกาลการละครของเล่นนานาชาติทั้งสหรัฐอเมริกาและยุโรป ทำให้ดึงดูดนักแสดง นักดนตรีและนักเขียนมากมาย

ภาพที่ 3 THÉÂTRE des MARIONNETTES

By Pellerin company

ที่มา : www.papermau.blogspot.com

ภาพที่ 4 Toy Theatre by Pollock

ที่มา : www.homesandantiques.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลของศิลปิน

2.3.1 Loretta Lux

ภาพที่ 5 Loretta Lux Self-Portrait (2007)

ที่มา : www.arthur.io

ประวัติ

Loretta Lux เป็นช่างภาพประเภท Fine Art เกิดในปี 1969 ที่เมือง Dresden ประเทศเยอรมัน โดยเธอมีชื่อเสียงจากผลงานภาพถ่าย surreal ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเด็ก

ในปี 1990 – 1996 เธอเรียนการ painting จาก The Akademie der Bildenden Künste ที่ Munich และเริ่มถ่ายภาพในปี 1999 เธอเริ่มจากการถ่ายภาพตนเองจากนั้นเธอก็หันมาถ่ายภาพเด็ก โดยส่วนมากจะเป็นลูกๆของเพื่อนเธอเอง ต่อมาผลงานของเธอได้เปิดตัวครั้งแรกในปี 2003 ที่ Stadtmuseum ประเทศเยอรมนี

ในปี 2005 Lux ได้รางวัล Infinity Award for Art จาก The International Centre of Photography จากนั้นผลงานของเธอก็ได้จัดแสดงโชว์ในแกลเลอรีมากมายเช่น The Getty Museum, Los Angeles, CA ประเทศสหรัฐอเมริกา The National Museum of Art, Osaka ประเทศญี่ปุ่น The Musée de l'Élysée in Lausanne ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงบันดาลใจ

Loretta Lux ได้แรงบันดาลใจมาจากจิตรกรอย่าง Francisco de Goya, Agnolo Bronzino, Diego Velázquez และ Phillip Otto Runge โดยเธอได้กล่าวว่ากระบวนการทำงานและการคิดของเธอจะคล้ายกับการวาดภาพมากกว่า ซึ่งสิ่งที่เหมือนระหว่างสองอย่างนี้คือการจัดวางของภาพ

Style ของผลงาน

จุดเด่นผลงานของ Loretta Lux คือการถ่ายภาพ Portrait ของเด็กเล็กหรือที่เธอเรียกคือ Imaginary Portraits และเทคนิคที่เธอใช้จะเป็นการผสมผสานระหว่างการใช้เทคนิค Painting และการถ่ายภาพ

เธอมักจะใช้ภาพบรรยากาศพื้นหลังที่โล่งกว้าง โดยเธอได้ให้เหตุผลว่าที่เธอใช้พื้นหลังที่โล่งกว้างเพราะเธอต้องการสื่อถึงความแปลกแยก เพราะเธอเชื่อว่ามนุษย์เป็นสิ่งแปลกประหลาดจากโลกธรรมชาติ ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมและการทำลายธรรมชาติ มันเป็นไปได้ที่จะทำให้มนุษย์รู้สึกเหมือนบ้านบนโลกใบนี้

ในส่วนของตัวบุคคลในภาพก็มักจะเป็นเด็กที่มีความไร้เดียงสาและความแปลกประหลาดในคราวเดียวกัน ทำให้บุคคลในภาพของเธอเหมือนกับเผ่าพันธุ์ของสัตว์ประหลาดตัวน้อยๆ

ตัวอย่างผลงาน

ภาพที่ 6 Isabella (2001)
by Loretta Lux
ที่มา : www.lorettalux.com

ภาพที่ 7 Hidden Rooms 2 (2001)
by Loretta Lux
ที่มา : www.lorettalux.com

ภาพที่ 8 The Walk (2004)
by Loretta Lux
ที่มา : www.lorettalux.com

ภาพที่ 9 Sasha and Ruby 3 (2008)
by Loretta Lux
ที่มา : www.lorettalux.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 Patty Carroll

ภาพที่ 10 Patty Carroll (2021)

ที่มา : www.kcstudio.org

ประวัติ

Patty Carroll เป็นช่างภาพชาวอเมริกันเกิดในปี 1946 ที่รัฐอิลลินอยส์ เธอเริ่มถ่ายภาพตั้งแต่ช่วงปี 1970 เธอจบปริญญาตรีในสาขากราฟิกดีไซน์ที่ University of Illinois จากนั้นในปี 1972 เธอได้ปริญญาโทในสาขา Master of Science in Photography จาก The Institute of Design (IIT) ที่ชิคาโก หลังจากนั้นเธอก็ได้เป็นอาจารย์สอนที่ The School of the Art Institute of Chicago

ผลงานที่ทำให้เธอเป็นที่รู้จักคือผลงานล่าสุดมีชื่อว่า ‘Anonymous Women’ โดยผลงานชุดนี้พูดถึงการกดขี่ของผู้หญิงในสังคมชายเป็นใหญ่ที่ผู้หญิงต้องดูแลครอบครัวให้อุ้มสมบูรณ์และดูแลตนเองให้สวยงามตลอดเวลา เพื่อให้ตรงกับความคิดหวังของสังคม แต่สุดท้ายพวกเธอก็ต้องพ่ายแพ้กับสมรภูมิที่พวกเธอต้องเจอ

แรงบันดาลใจ

แรงบันดาลใจของ Patty Carroll คือการเริ่มมาจากไอเดียเล็กๆ หลังจากนั้นเธอก็จะค่อยๆ ปรับจนเธอรู้ว่าเธอกำลังทำอยู่นั้นคืออะไรและพัฒนาสิ่งนั้นตามที่เธอเข้าใจ ต่างจากที่ส่วนใหญ่จะเริ่มจากการตั้งทฤษฎีแล้ว พัฒนาเป็นผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Style ของผลงาน

จุดเด่นของสไตล์ผลงานเธอคือการใช้สีสดใสและการวางองค์ประกอบที่มีรูปแบบใกล้เคียงกันมาจัดวางด้วยกันเพื่อให้เกิดลักษณะการอำพราง (Camouflaged) ซึ่งทฤษฎีสีที่เธอใช้นั้นจะมีทั้งสีคู่ตรงข้าม สีใกล้เคียง (Analog colors) รวมไปถึงรูปทรงของวัตถุ

ตัวอย่างผลงาน

ภาพที่ 11 'Planty' by Patty Carroll (2014)
ที่มา : www.pattycarroll.com

ภาพที่ 12 'Chair Woman 1' by Patty Carroll (2022)
ที่มา : www.pattycarroll.com

ภาพที่ 13 'Firey' by Patty Carroll (2018)
ที่มา : www.pattycarroll.com

ภาพที่ 14 'Agent Orange' by Patty Carroll (2022)
ที่มา : www.pattycarroll.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 Mark Ryden

ภาพที่ 15 Mark Ryden

ที่มา : www.coreyhelfordgallery.com

ประวัติ

Mark Ryden เป็นจิตรกรศิลปะใต้ดินหรือ Lowbrow (Pop surrealism) ชาวอเมริกันเกิดวันที่ 20 มกราคม ปี 1963 ที่เมือง Melford รัฐโอเรกอน ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี 2009 เขาได้แต่งงานกับจิตรกร Pop Surrealist ชาวฟิลิปปินส์ Marion Peck และมีลูกด้วยกัน 2 คน นิตยสาร INTERVIEW ได้ให้ฉายาเขาว่า "the god-father of pop surrealism" หรือเจ้าพ่อแห่งศิลปะใต้ดินและ ARTNET ได้ให้ฉายาเขากับภรรยาว่า "The King and Queen of Pop Surrealism" ทำให้เป็นหนึ่งในศิลปินคู่รักจิตรกรที่สำคัญใน Los Angeles

Ryden จบจาก The Art Center College of Design ที่ Pasadena รัฐแคลิฟอร์เนียในปี 1987 หลังจากนั้น ปี 1988-1998 เขาได้ทำงานเป็นศิลปินเชิงพาณิชย์โดยเขาได้ออกแบบปกอัลบั้มให้กับศิลปินมากมายเช่น Dangerous ของ Michael Jackson, One Hot minute ของ Red Hot Chili Peppers, Love in an Elevator ของ Aerosmith ฯลฯ และเขายังได้ออกแบบปกหนังสือนิยาย Desperation และ The Regulators ของ Stephen King อีกด้วย จนกระทั่งในปี 1994 ศิลปิน Robert Williams ได้นำผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของเขาให้กับ JUXTAPOZ Magazine เพื่อใช้เป็นปกหนังสือ โดย JUXTAPOZ เป็นนิตยสารที่อุทิศให้กับ ศิลปะใต้ดิน

ในปี 1998 Ryden ได้เปิดตัวผลงานชุดแรกภายใต้ชื่อว่า The Meat Show ที่ Pasadena, CA และ หลังจากนั้นผลงานของเขาก็ได้จัดแสดงในแกลเลอรีและพิพิธภัณฑ์ทั่วโลก

Timeline (ชื่อผลงาน, สถานที่จัดแสดง)

- 1998 - “The Meat Show”, Pasadena, California
- 2001 - “Bunnies and Bees”, Earl McGrath Gallery, New York
- 2003 - “Blood”, Earl McGrath Gallery, Los Angeles, California
“Insalata Mista”, Mondo Bizarro Gallery, Bologna, Italy
- 2004 - “Wondertooneel”, Frye Museum, Seattle และ Pasadena Museum of California Art, Pasadena
- 2007 - “Tree Show”, Michael Kohn Gallery, Los Angeles
- 2009 - “The Snow Yak Show”, Tomio Koyama Gallery, Japan
- 2010 - “The Gay 90's: Old Tyme Art Show”, Paul Kasmin Gallery, New York
- 2014 - “The Gay 90's West”, Michael Kohn Gallery, Los Angeles
- 2015 - “Dodecahedron”, Paul Kasmin Gallery , New York, New York
- 2016 - “Camara de las maravillas”, Centro de Arte Contemporáneo de Málaga, Málaga, Spain
“Diversaform”, Hidari Zingaro Gallery, Tokyo, Japan
- 2017 - “The Art of Whipped Cream”, Paul Kasmin Gallery , New York, New York
- 2020 - “Anima Animals”, Perrotin Gallery , Shanghai, China
- 2022 - “Animal Secrets”, Perrotin Gallery, Paris, France
“Yakalina 9”, Perrotin Gallery, Tokyo, Japan
“Pink Pop”, Kasmin Gallery Pop Up, Los Angeles, California

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงบันดาลใจ

Mark Ryden ได้แรงบันดาลใจมาจากการเปิดดูคอลเลกชันต่างๆที่ทำให้เขาได้แรงบันดาลใจในการทำงานเช่น คอลเลกชันหนังสือ ของเล่น รูปปั้น ภาพถ่ายหรือสิ่งของต่างๆรอบตัวที่เขาสนใจ ไม่ว่าจะเป็นหัวกะโหลก สัตว์ศพและอื่นๆ

Style ของผลงาน

ผลงาน Mark Ryden จะเป็นผลงานประเภท Pop Surrealism โดยผลงานส่วนใหญ่เขาจะเล่าผ่านเด็กผู้หญิงและสิ่งของลึกลับรวมไปถึงการแฝงความหมายทางวัฒนธรรม ผลงานของ Ryden เป็นการผสมผสานระหว่างความลึกลับของจิตวิญญาณและความไร้เดียงสาของเด็ก โทนสีของเขาจะไม่สดและไม่หมองจนเกินไป โดยจะยังคงความลึกลับพิศวงอยู่

ตัวอย่างผลงาน

ภาพที่ 16 “Anatomia”(2014) by Mark Ryden
ที่มา : www.markryden.com

ภาพที่ 17 “Fountain”(2003) by Mark Ryden
ที่มา : www.markryden.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 “The Parlor”(2012)

by Mark Ryden

ที่มา : www.markryden.com

ผลการวิเคราะห์รูปแบบของงานที่นำมาประยุกต์

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้ Mood and Tone และ เนื้อหาจากศิลปินสองคนคือ Mark Ryden และ Loretta Lux เพราะศิลปินทั้งสองใช้เด็กเป็นตัวสื่อและเป็นประเภท surreal ทั้งคู่ สิ่งทีศิลปินสองคนนี้ต่างกันคือ Loretta จะมีการจัดวางองค์ประกอบแบบเรียบง่ายหรือแบบ Minimal ก็คือจะไม่มืองค์ประกอบในภาพเยอะมากนัก แต่ Mark Ryden จะมีรายละเอียดเยอะและแฝงไปด้วยองค์ประกอบต่างๆ ข้าพเจ้าจึงอยากประยุกต์ใช้ความต่างของศิลปินนี้ ในส่วนของ Patty Carroll จากการศึกษา ข้าพเจ้าจะนำการวางตำแหน่งการวัตถุภายในภาพ เพราะเนื่องจากภาพ Carroll เป็นภาพแบบ staged ที่องค์ประกอบภายในภาพมีการจัดวาง set ทุกอย่างขึ้นและมีเฟรมภาพในขนาดจัตุรัส รวมไปถึงระยะของพื้นหลังที่ตื้น ทำให้พื้นที่ที่ใช้สร้างสรรค์ผลงานนั้นมีจำกัด แต่ Patty Carroll ก็สามารถสร้างมิติขึ้นมาให้ดูน่าสนใจได้ ข้าพเจ้าจึงอยากนำสิ่งนี้มาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับผลงานของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 Case Study

ภาพที่ 19 Dancing Marie #4 - The World is My Stage

ที่มา : www.Ekduncan.com

ผลงานนี้เป็นของศิลปินที่มีชื่อว่า EKDuncan หรือชื่อจริงคือ Evelyn Kennedy Duncan เธอเป็นศิลปินศิลปะสื่อผสม (Mixed Media) โดยผลงานส่วนใหญ่ของเธอจะเป็นรูปแบบของตุ๊กตาระดาศในยุคคล่า ในกระบวนการทำของ Duncan เธอจะนำภาพจากหนังสือเก่า แล้วนำมาตัดต่อโดยใช้โปรแกรม Photoshop ซึ่งส่วนมากเธอจะเปลี่ยนสีของชุดหรือลบบางอย่างออกจากภาพเดิม เช่น ในภาพเดิมของผู้หญิงทางซ้าย ในมือของเธอจะถือมีดและงูอยู่ แต่ Duncan รู้สึกว่าค่อนข้างน่ากลัวเกินไปจึงลบบอก

BEFORE

ภาพที่ 20 Original version

ที่มา : www.Ekduncan.com

AFTER

Late 18th Century Fashion in the style of Marie Antoinette
Courtesy of EK Duncan 2012

ภาพที่ 21 Altered version

ที่มา : www.Ekduncan.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือการเปลี่ยนสีของชุดที่เธอยังคงรายละเอียดของชุดไว้อยู่ แต่เปลี่ยนสีของเนื้อผ้าและรองเท้า

ORIGINAL

ภาพที่ 22 Original version
ที่มา : www.Ekduncan.com

EDITED

ภาพที่ 23 Edited version
ที่มา : www.Ekduncan.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 ขั้นตอนการวางแผนงาน

1. ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและภาพตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดเรื่องราว ตัวละครและโทนสีของชุดผลงาน
3. ร่างภาพโดยคร่าวเพื่อทดลองภาพรวมชุดผลงาน
4. จัดหาเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉาก
5. เริ่มการถ่ายทำผลงาน
6. นำภาพถ่ายมาตัดต่อผ่านโปรแกรมตามภาพร่าง

3.2 ขั้นตอนการเตรียมงาน

3.2.1 ภาพร่าง

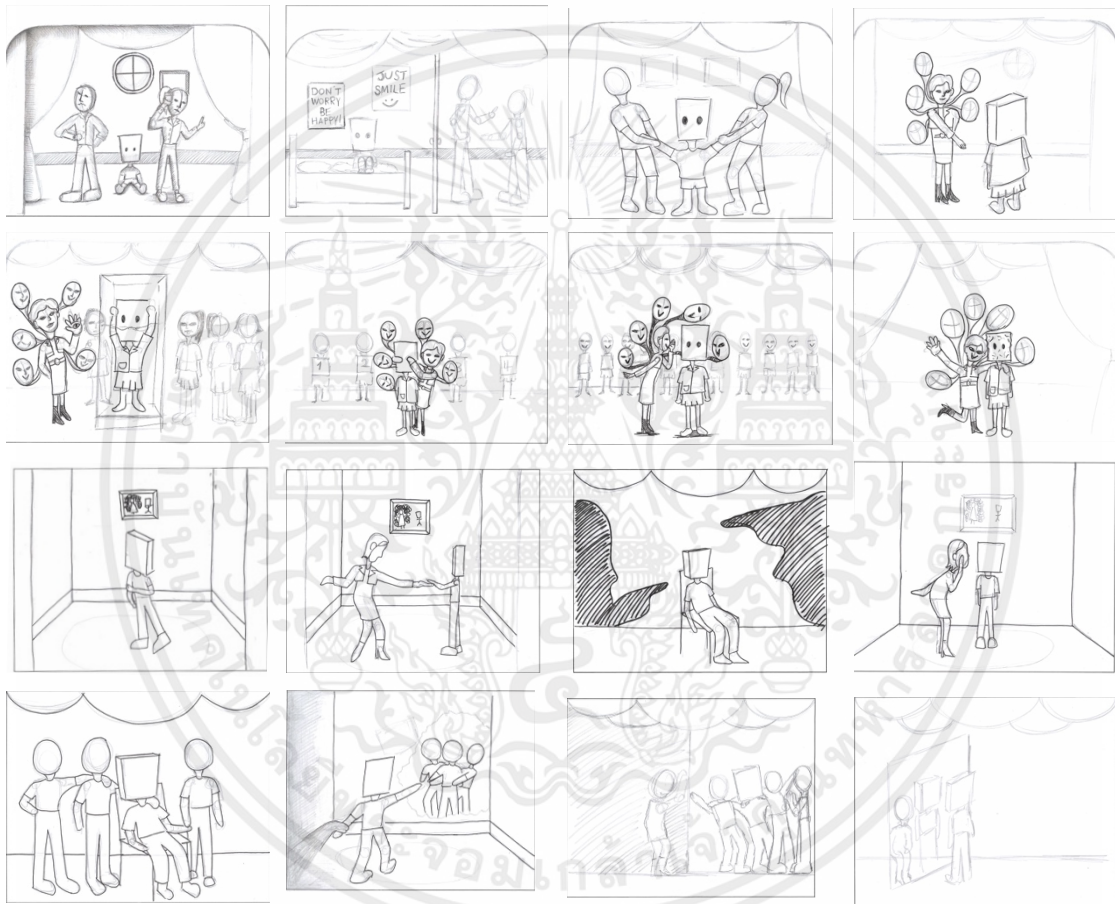
หลังจากการศึกษาหาข้อมูลและภาพตัวอย่างสำหรับการออกแบบองค์ประกอบภาพ รวมไปถึงการจัดองค์ประกอบภาพแบบละครเวที โดยข้าพเจ้าได้เลือกใส่ผ้า幔านในทุกๆภาพเพื่อให้ความรู้สึกของละครเวที ในส่วนของการจัดองค์ประกอบ ข้าพเจ้าได้เลือกการจัดวางแบบ 2 มิติ

เรื่องราวภายในผลงานจะพูดถึงเด็กผู้หญิงที่ขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองเช่น การถูกละเลย เพราะผู้ปกครองต้องทำงานตลอดหรือการทะเลาะของผู้ปกครอง ที่มีเด็กผู้หญิงอยู่ในเหตุการณ์ด้วย ทำให้เด็กเกิดผลกระทบต่างๆ เริ่มเก็บตัวมากขึ้นและเริ่มมีความคิดในทางลบ ทำให้เด็กมีอาการหมกหมุ่นกับความคิดภายในหัวของตนเอง โดยตัวละครหลักจะมีได้แก่ เด็กผู้หญิง พ่อ แม่ กลุ่มเพื่อนและปศางหรือมีชื่อว่า ‘Anxiousia’ ข้าพเจ้าได้เปรียบเทียบเป็นตัวละครนี้เป็นตัวเด็กผู้หญิงที่มีแต่ความคิดในทางลบ เหมือนปศางที่คอยพูดให้เราเชื่อในทางลบตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการใช้สัญลักษณ์ ข้าพเจ้าได้เลือกให้ตัวละครทุกตัวใส่หน้ากากเพื่อเป็นการลบตัวตนหรือหน้าตาของแบบ ในส่วนของเด็กผู้หญิง ข้าพเจ้าได้เลือกให้ใส่เป็นถุงกระดาษ เพราะเป็นการสื่อถึงความละลายในตัวตนของตัวเองหรือไม่ภูมิใจในตัวเอง

หลังจากได้มีการนำเสนอภาพครั้งแรกไป ก็ได้มีการปรับแก้ไขลำดับการเล่าเรื่องตามคำแนะนำของอาจารย์

ภาพที่ 24 ภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 Model

เนื่องจากข้าพเจ้าได้เลือกให้ตัวละครใส่หน้ากากทั้งหมด ข้าพเจ้าจึงได้เลือกแบบจากสรีระโดยรวมของแต่ละบุคคล

ภาพที่ 25 นางแบบคนที่ 1

ชื่อ : ตะวัน

ส่วนสูง : 160 ซม.

รับบท : ลูกตอนโต

ภาพที่ 26 นางแบบคนที่ 2

ชื่อ : โซดา

ส่วนสูง : 145 ซม.

รับบท : ลูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ : แพรว

ส่วนสูง : 160 ซม.

รับบท : แม่

ภาพที่ 27 นางแบบคนที่ 3

ชื่อ : ธีระ

ส่วนสูง : 173 ซม.

รับบท : พ่อ

ภาพที่ 28 นายแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ : น้บมุก

ส่วนสูง : 157 ซม.

รับบท : เพื่อน

ภาพที่ 29 นางแบบคนที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 เครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายของแต่ละตัวละคร ข้าพเจ้าได้เลือกให้เป็นเสื้อผ้าธรรมดาเหมือนในชีวิตประจำวัน ใน ส่วนของตัวปีศาจข้าพเจ้าต้องการให้มีสีส้มมากกว่าตัวละครทั่วไป โดยชุดของตัวละครมีดังนี้

1. ชุดลูกตอนเด็ก

ภาพที่ 30 ชุดลูกตอนเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ชุดลูกกตออนโต/เพื่อน

ภาพที่ 31 ชุดลูกกตออนโต

3. ชุดพ่อ

ภาพที่ 32 ชุดพ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ชุดแม่

ภาพที่ 33 ชุดแม่

5. ชุดพี่สาว

ภาพที่ 34 ชุดพี่สาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4 อุปกรณ์ประกอบฉาก

ภาพที่ 35 หน้ากาก

ภาพที่ 36 ถุงกระดาษ

ภาพที่ 37 เตียงของเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ขั้นตอนการถ่ายทำผลงาน

ในการถ่ายทำข้าพเจ้าได้เลือกใช้สถานที่ในสตูดิโอและใช้พื้นหลังเพื่อง่ายต่อการตัดต่อ และใช้ตำแหน่งแสง 90 องศาหรือแสงบน เพื่อให้เหมือนกับบนละครเวที

หลังจากได้ตำแหน่งข้าพเจ้าก็ได้ให้แบบแสดงท่าทางตามเนื้อเรื่องที่ได้กำหนดไว้ และเนื่องจากไม่สามารถแสดงอารมณ์ทางสีหน้าได้ ข้าพเจ้าจึงต้องการให้ใช้ท่าทางสรีระของร่างกายให้มากที่สุด

ภาพที่ 38 ภาพตัวอย่างการถ่ายผลงาน

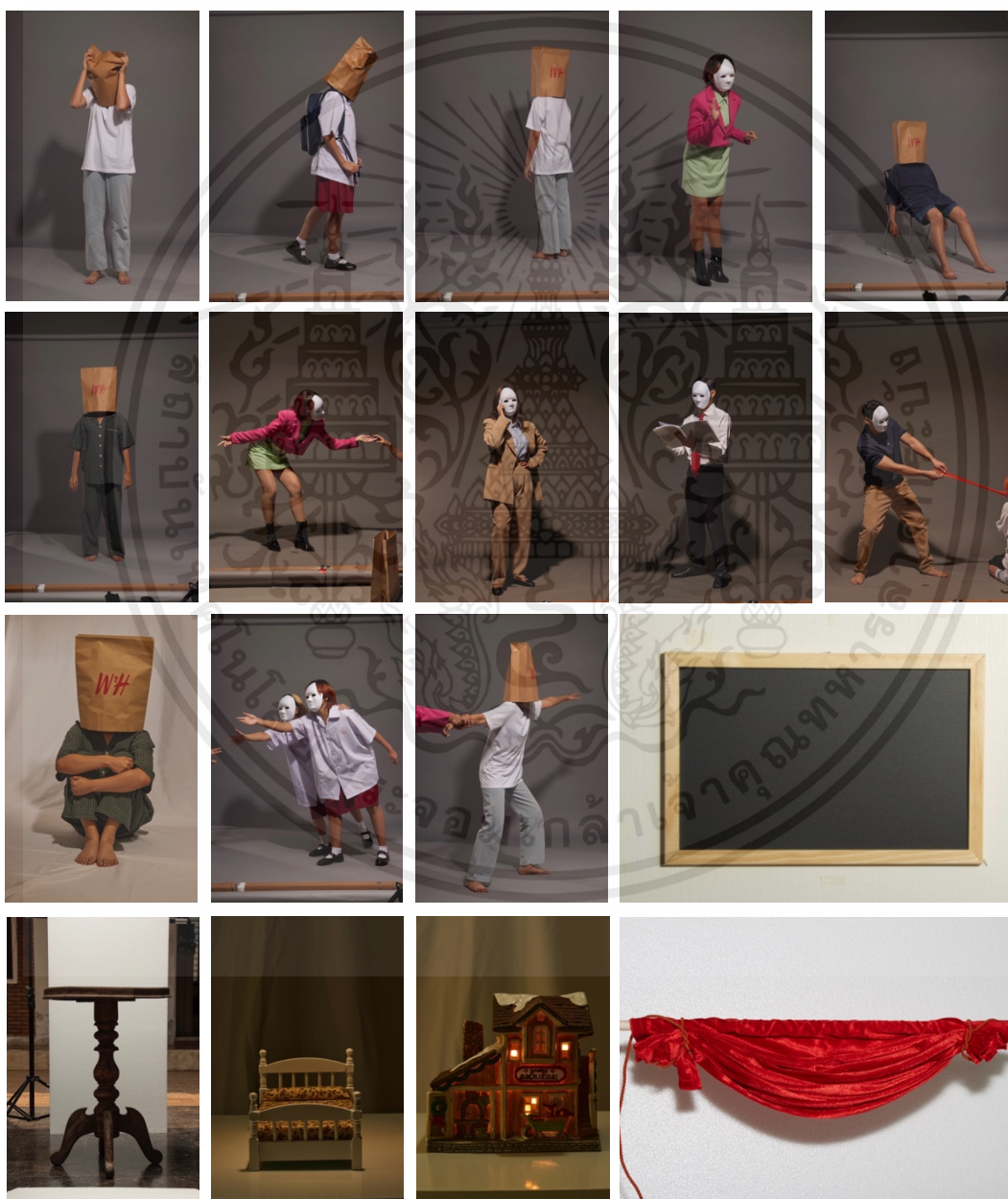
ภาพที่ 39 ภาพตัวอย่างการถ่ายผลงาน 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ขั้นตอนการเลือกภาพ

ในขั้นตอนการเลือกภาพ ข้าพเจ้าเลือกจากจังหวะของท่าทางที่สื่อสารได้มากที่สุดตามความพึงพอใจของข้าพเจ้า ในส่วนของสิ่งของ ข้าพเจ้าได้เลือกเป็นสิ่งของขนาดเล็กหรือเป็นสิ่งของที่ข้าพเจ้ามีอยู่แล้ว เพื่อให้สะดวกต่อการถ่ายทำ

ตัวอย่างภาพที่เลือก

ภาพที่ 40 ภาพตัวอย่างการเลือกภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 การตกแต่งภาพ

เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการใช้ฉากในรูปแบบละครเวที ข้าพเจ้าจึงเริ่มจากการทำฉากเวทีขึ้นมาก่อน โดยใช้ Adobe Photoshop ซึ่งกำหนดพื้นหลังและพื้นของฉาก ข้าพเจ้าได้ถ่ายจากบ้านของข้าพเจ้าเอง

ข้าพเจ้าได้ทำการเปลี่ยนสีของม่านและปรับโทนสีตามที่ข้าพเจ้าพึงพอใจ รวมทั้งเพิ่มแสงและเงาโดยใช้ Brush ระบายสีดำในส่วนที่เป็นเงา เพื่อให้มีความสมจริงมากขึ้น จากนั้นข้าพเจ้าจึงจะนำภาพบุคคลหรือสิ่งของที่เลือกไว้และนำพื้นหลังออก เพื่อให้เหลือแต่ตัวแบบและนำไปประกอบใส่ในฉาก ขั้นตอนสุดท้ายคือการปรับโทนและแสงทั้งหมดให้เข้ากัน

ภาพที่ 41 ส่วนประกอบในการสร้างฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 42 ฉากก่อนการปรับแต่ง

ภาพที่ 43 ฉากหลังการปรับแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 44 ก่อนและหลังนำพื้นหลังออก

ภาพที่ 45 ก่อนการปรับแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 46 หลังการปรับแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ผลงานจริง

ภาพที่ 47 'My Family'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 48 'My Family 2'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 49 'My Family 3'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 50 '24/7 Nap'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 52 'Alone'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 53 'Alone 2'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 54 'From the dark'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55 'Into the void'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 56 'Panic room'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 57 'Rendezvous'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 58 'De ja Vu'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59 'Voices'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 60 'Hope'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 61 'Hope 2'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 62 'To be continued'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 63 'Reunited'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการทำงาน

ผลงานออกมาเป็นที่พึงพอใจ โดยได้มีการพัฒนามาตลอด ทั้งในด้านข้อมูล ภาพตัวอย่างและการเล่าเรื่อง โดยมีการนำคำแนะนำจากทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ในสาขาการถ่ายภาพมาปรับให้เข้ากับงาน ทำให้ผลงานออกมามีการพัฒนามากขึ้น

5.2 ปัญหาในการทำงานและวิธีการแก้ไข

ด้วยจังหวะเรื่องส่วนตัวของครอบครัวที่ถ้าโถมเข้ามาตลอดตั้งแต่ช่วงเริ่มปฏิบัติศิลปนิพนธ์ ทำให้ข้าพเจ้าต้องแบ่งเวลาไปช่วยด้วย จึงอาจไม่สามารถใช้เวลากับศิลปนิพนธ์นี้ได้อย่างเท่าที่ควร ทำให้เกิดอุปสรรคในการแบ่งเวลา ยิ่งโดยเฉพาะในการส่งภาพครั้งสุดท้าย ทางครอบครัวได้สูญเสียสมาชิกไป ทำให้ข้าพเจ้าต้องไปช่วยภารกิจของครอบครัวด้วย และไม่สามารถทำได้เต็มที่มากนัก ซึ่งนี่คือปัญหาหลักที่ข้าพเจ้าพบเจอขณะทำงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้และข้าพเจ้าเองก็ได้เรียนรู้วิธีแก้ไขไปพร้อมกับการดำเนินการครั้งนี้

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากข้อเสนอแนะโดยรวมของอาจารย์ ในการเล่าเรื่องอาจที่จะสามารถเพิ่มความซับซ้อนได้มากกว่านี้ เพราะเนื่องจากในครั้งนี้ข้าพเจ้าเล่าเรื่องค่อนข้างตรงไปตรงมา รวมไปถึงในการแสดงผลงาน ตามคำแนะนำ ข้าพเจ้าควรที่ทำให้ฉากและตัวภาพ ห่างกันมากกว่านี้เพื่อสร้างมิติและให้ความรู้สึกเหมือนกับฉากละครเวทีจริงๆ เพราะเนื่องจากในวันแสดงผลงานข้าพเจ้าได้เว้นระยะห่างระหว่างฉากม่านและตัวภาพน้อยเกินไป และสุดท้ายคือเรื่องตัวละคร เพราะด้วยการเล่าเรื่องของข้าพเจ้า จากคำแนะนำของอาจารย์ ตัวปีศาจไม่ได้มีความจำเป็นต่อการเล่าเรื่องมากเท่าที่ควรหรือไม่มีความจำเป็นเลย เพราะเนื่องจากข้าพเจ้าได้เล่าเรื่องของผลกระทบและความรู้สึกของตัวละครเด็ก หากไม่มีตัวละครนี้ เรื่องก็สามารถดำเนินต่อไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ที่ข้าพเจ้าได้จากการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้คือ

- 5.4.1 การบริหารเวลา สิ่งสำคัญที่ข้าพเจ้าได้จากการทำงานครั้งนี้คือการบริหารเวลาอย่างเหมาะสมในเวลาที่จำกัดและหากภารกิจของครอบครัวกินเวลาในการทำงานจนมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถภารกิจของตนเสร็จได้ ก็ควรที่จะมีการพูดคุยทำความเข้าใจกัน เพิ่มความสะดวกและการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 5.4.2 การรับมือกับแรงกดดัน ในการทำงานครั้งนี้ไม่อาจปฏิบัติได้ว่าไม่มีแรงกดดันเลย เพราะนอกจากจะมีทั้งแรงกดดันจากภายนอกแล้ว ยังมีทั้งแรงกดดันจากภายในตนเอง ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าสิ่งไหนที่ข้าพเจ้าสามารถควบคุมได้ จงควบคุมสิ่งนั้น ข้าพเจ้าไม่อาจควบคุมแรงกดดันจากสายตาคณภายนอกได้ทั้งหมด แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าทำได้คือควบคุมสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวข้าพเจ้าและความพึงพอใจในตัวข้าพเจ้าเอง

บรรณานุกรม

1. Childhood trauma

Looking Through Their Eyes : What is Childhood Trauma? retrieved from

- <https://lookthroughtheireyes.org/what-is-childhood-trauma/>

Choosing Therapy : Childhood trauma retrieved from

- <https://www.choosingtherapy.com/childhood-trauma/>

The Dawn Wellness Centre : ผลกระทบของบาดแผลในใจในวัยเด็กในผู้ใหญ่ retrieved from

- <https://thedawnwellnesscentre.co.th/blog/the-effects-of-childhood-trauma-in-adults/>

2. Toy Theatre

Wikipedia : Toy Theatre retrieved from

- https://en.wikipedia.org/wiki/Toy_theater

World Encyclopedia of Puppetry Arts : Toy Theatre retrieved from

- <https://wepa.unima.org/en/toy-theatre/>

Victoriana Magazine : 19th-Century Paper Theaters retrieved from

- <http://www.victoriana.com/antiquetoys/papertheaters.html>

3. Lorette Lux

Guggenheim : Loretta Lux retrieved from

- <https://www.guggenheim.org/artwork/artist/loretta-lux>

Artnet : Loretta Lux retrieved from

- <https://www.artnet.com/artists/loretta-lux/biography>

MILK : Loretta Lux ‘Master Photographers on Their Art’ retrieved from

- <https://www.milkbooks.com/blog/inspiration/loretta-lux/>

4. Patty Carroll

PDNB : Patty Carroll Retrieved from

- <https://www.pdnbgallery.com/patty-carroll-biography>

Ground Control : Patty Carroll Retrieved from

- <https://groundcontrolth.com/blogs/behind-the-photography-pattycarroll>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Patty Carroll (2021) Retrieved from

- <https://kcstudio.org/flora-and-fauxna/>

Anonymous Women “flying food” (2019) Retrieved from

- <https://www.pattycarroll.com/demise>

Anonymous Women “green beaned” (2020) Retrieved from

- <https://www.pattycarroll.com/demise>

Anonymous Women “plant lady” (2019) Retrieved from

- <https://www.pattycarroll.com/demise>

Anonymous Women “striped book” (2018) Retrieved from

- <https://www.pattycarroll.com/demise>

5. Mark Ryden

Mark Ryden : Biography Retrieved from

- <https://www.markryden.com/biography-txt>

Wikipedia : Mark Ryden Retrieved from

- https://en.wikipedia.org/wiki/Mark_Ryden

Artnet : Mark Ryden Retrieved from

- <https://www.artnet.com/artists/mark-ryden/biography>

IMPAKTER : Undisturbed Mystery : Mark Ryden Retrieved from

- <https://impakter.com/mark-ryden/>

INTERVIEW : Sincerely, Mark Ryden Retrieved from

- <https://www.interviewmagazine.com/art/mark-ryden-the-gay-90s-west>

MEDIUM : Mark Ryden’s Awe and Wonder Retrieved from

- <https://medium.com/ff0083/mark-rydens-awe-and-wonder-ccd7f71193a9>

6. Case Study

EKDuncan : Dancing Marie #4 - The World is My Stage Retrieved from

<http://www.ekduncan.com/2012/02/dancing-marie-4-world-is-my-stage.html>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล พชร จิระวุฒิกุล
 วัน เดือน ปีเกิด 16 ธันวาคม พ.ศ. 2543
 ที่อยู่ 106/4 หมู่บ้านปัฐวิกรณ์ ซ.นวมินทร์ 72 แยก 3-6 คลองกุ่ม บึงกุ่ม 10240
 จังหวัด กรุงเทพมหานคร
 โทร. 097-231-8208
 E-mail bellpatchara@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา
 จากโรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์
 พ.ศ. 2562 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
 จากโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้